

Nr 518.

Av herr **Andersson, Gustav Emil, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 241 angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster, m. m. föreslås bl. a. beträffande skogsvårdsstyrelsernas personal, att förste skogsvårdsmästare (förste länsskogvaktare) skall vara placerad i lönegrad Ca 19, skogsvårdsmästare (länsskogvaktare) i Ca 17 och biträdande skogsvårdsmästare (biträdande länsskogvaktare) i Ca 14. Förslaget innebär, att placeringen för förste länsskogvaktare är oförändrad under det att länsskogvaktare och biträdande länsskogvaktare uppflyttas en lönegrad. Undertecknade som anse, att länsskogvaktarna böra erhålla högre lönegradsplacering än som föreslagits i propositionen, få som motivering härför anföra följande.

1944 års skogsvårdsstyrelseutredning konstaterade i sitt år 1945 avgivna betänkande (SOU 1945: 58) att länsskogvaktarnas utbildning i genomsnitt kräver en tid av ca 6 år (praktik inklusive kolarskola 4½ år, skogsskola 1 år) samt att verkställd undersökning givit vid handen att 13,1 % av samtliga länsskogvaktare hade högre fackutbildning än skogsskola. Utredningen föreslog därför, att länsskogvaktarna skulle inplaceras i lönegrad A 13 (nuvarande lönegrad Ca 17), varigenom de skulle erhålla samma löneställning som vägmästarna vid de statliga vägförvaltningarna. I proposition nr 126 till 1946 års riksdag uttalade chefen för jordbruksdepartementet, att de dåvarande lönerna för vissa lägre befattningshavare vid skogsvårdsstyrelserna icke stodo i relation till gällande kompetenskrav och de arbetsuppgifter vederbörande hade att fullgöra. Departementschefen ansåg sig dock för det dåvarande icke böra föreslå högre placering än lönegrad A 12 (nuvarande lönegrad Ca 16), vilket också blev riksdagens beslut.

Med hänsyn till länsskogvaktarnas utbildning och arbetsuppgifter ansåg emellertid jordbruksutskottet, att starka skäl talade för att dessa befattningshavare placerades i lönegrad A 13 (nuvarande lönegrad Ca 17). På grund av befarade konsekvenser vid en placering av länsskogvaktarna i denna lönegrad, ansåg sig dock utskottet fastän med tvekan böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag. Som framgår av det nu anförda erhöilo länsskogvaktarna år 1946 icke den lönegradsplacering, som kunde anses skälig vid ett strängt sakligt bedömande av frågan.

Genom riksdagens beslut kommo länsskogvaktarna att bli placerade en lönegrad lägre än vägmästarna vid de statliga vägförvaltningarna. I Kungl. Maj:ts nu framlagda proposition föreslås, att vägmästare med eget distrikt inplaceras i lönegrad Ca 20, medan länsskogvaktarna (skogsvårdsmästarna) föreslås inplacerade i lönegrad Ca 17. I betraktande av det förhållandet att länsskogvaktarnas utbildningstid är längre än vägmästarnas och att dessa båda befattningsgrupper i stort sett ha likvärdiga arbetsuppgifter och några ändringar härutinnan icke vidtagits eller föreslagits, som kunna motivera någon skillnad i lönehänsende mellan dessa grupper, synes den föreslagna löneskillnaden av ej mindre än 3 lönegrader oförenlig med kravet på en rättvis lönesättning. Därtill kommer, att befordran till ordinarie länsskogvaktare ej kan påräknas förrän vid ca 40 års ålder och att ytterligare befodringsmöjligheter praktiskt taget saknas. Vidare må framhållas, att länsskogvaktarnas arbetsuppgifter med åren blivit alltmera omfattande, och de omspanna numera alla med skogshanteringen sammanhängande arbeten såsom rådgivning och propaganda för skogsvård, skogsupplysning och undervisningsverksamhet, uppsikt över skogslagarnas efterlevnad, förmedling av statsbidrag ur de särskilda anslag, som beviljas för olika skogsvårdsändamål med därav föranledda planläggningsåtgärder m. m.

Kungl. Maj:ts förslag till lönegradsplacering för länsskogvaktarpersonalen har väckt besvikelse och misstämning bland kårens medlemmar, vilka häri se ett uttryck för undervärdering av deras arbete. Förslaget kan dessutom befaras komma att för framtiden allvarligt försämra skogsvårdsstyrelsernas möjligheter att rekrytera länsskogvaktarkåren.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att förste skogsvårdsmästare placeras i lönegrad Ca 23, skogsvårdsmästare i lönegrad Ca 20 och biträdande skogsvårdsmästare i lönegrad Ca 17.

Stockholm den 12 november 1952.

Gust. E. Andersson,
Södergård.

H. Sten.

Lars Andersson,
Hedensbyn.

P. J. Näslund.

Nils Franzén.

Ebbe Ohlsson.

Tor Björnberg.

R. Lundquist.

H. Weiland.

Carl Eskilsson.

Olof Pålsson.

B. A. Nilsson.

Nils Theodor Larsson.

I motionens syfte instämmer:

Lars V. Lindén.